

пива день, година. *В. 74.* Села с мома дуна и калина — Насрави се рѣба златно крило, Изеде ѝ дуна и калина. *В. 220.*

Насрѣщенъ *пр.* противный, встрѣчный: Кой-то е твърдѣ расположенъ къмъ настѣнкѣ, трѣбува да закрыва отъ насрѣщный вѣтрѣ носа си и уста-та си. *Л. Д. 1873 р. 82.* Буянъ, насрѣщенъ вѣтрѣ ги въспираше да доплуватъ на Робенсыновъ сръдоморекъ. *Р. А. 118.*

Насрѣща *нар.* напротивъ, навстрѣчу: Въикатната му чърупка бѣ на жилицы, като лико; а ватрѣшната му чърупка насрѣща бѣ толкозъ твърда като на костенуша кората. *Р. А. 22.* Хаджи Генчо му излѣзаль насрѣща. *К. II, 81.* Говорѣхъ нѣкому на сръща, говоря кому либо на прекорѣ.

Насрѣбамъ *са* *гл. св.* 1) нахлебаюсъ: Извадете котлето, да направимъ малко топла понарѣца на дѣцата, че и на насъ; та топло, топло да са насрѣбаме че да вървимъ. *Зк. 9.* 2) напьюсь пьянъ: Ама пакъ са ѝ насрѣбаль! (опилъ са). *Кн. 6.*

Насрѣдченъ *пр.* воодушевленный: Р. изпълни се отъ насрѣдно благоговѣніе. *Р. А. 129.*

Насрѣдчителенъ *пр.* воодушевляющій: Каквы утѣшительны, насрѣдчителны — истины е распрѣсяль печать-тъ между чловѣчеството. *Л. Д. 1873 р. 162.*

Насрѣ(д)чѣ *гл. св.* **Насрѣ(д)чавамъ** **Насрѣ(д)чвамъ** *гл. дм.* воодушевлю, воодушевляю, ободрю, ободряю; побужу, побуждаю: Насрѣдченъ отъ такъва жива молитва той началъ да проповѣда на народа слово Божіе. *Л. Д. 1869 р. 129.* Той ма насрѣчаше; азъ осящахъ като че той ми вдѣхваше една непобѣдима сила. *Т. 11.* Мѣмри при вѣтливо и съ туй заедно насрѣчва (*et en reprenant elle encourage*). *ib. 369.* И кой не би го послѣдуваль, насрѣчаванъ отъ него? (*étant encouragé par lui*). *Т. 98.* Сички-тѣ вѣстници насрѣчаваха правителство-то да ги накаже добръ веднажъ за сякога. *Л. Д. 1871 р. 209.* Попъ Прѣванъ всякой мѣсяцъ обикалише момчета и насрѣдчиваше ги за да учать своя запаятъ добръ. *Л. Д. 69, 131.* **Насрѣ(д)чване** **Насрѣ(д)чане** **Насрѣ(д)чѣние** воодушевление, мужество: И никое друго съчувствие и насрѣчаване не би имъ било така полезно и дѣйствително, колкото съчувствието на народътъ. *Пс. 9—10 р. 6.* Една сладостна веселость и пълна отъ едно твърдо насрѣчанье (*pleine d'un ferme courage*) са пороци въ сърцето ми. *Т. 66.*

Насрѣдамъ *са* *гл. св.* *возвр.* разсержусъ: „На кого си налютоно —, насрѣдено, Далъ на майка, илъ на тейко, Илъ на твое дѣе брата?“ *М. 387, 443.* „Девойко, душо, Защо ми си насрѣдена?“ *М. 613.*